

VÁLASZADÓ

2018/5 MÁJUS

Adó és számvitel a cég megszűnésekor

Egészségkárosodottak tb-ellátása

Az iparűzési adó megosztása

Kivások szocho-kedvezménye

Kérdések és válaszok

Kedves Olvasó!

Közeledik július 1-je, amikortól bekötik a számlázóprogramokat a NAV adatbázisába. Jelenleg sok gazdálkodó a kiállított „készpénzes” számlák ellenértékét a fizetés napján a pénztárgépbe is beüti. Kétféle számlázási gyakorlat figyelhető meg: vagy csak akkor ad számlát az eladó, amikor az mindenképpen kötelező, vagy minden esetben számlát bocsát ki, azaz nem fordul elő, hogy csak nyugtát állít ki. A NAV-os bekötés után hogyan működhet tovább az előző gyakorlat és eljárás? Hiszen bizonyos esetekben az adóhatóságnál is duplán jelenhetnek meg a készpénzes eladások adatai: a pénztárgépből, illetve a számlázóprogramból is. Ezt a kérdést feszegeti egyik cikkünk.

Egy másik írásunkban azt foglaljuk össze, hogy milyen számviteli és adózási, adóbevallási kötelezettségek fakadnak a cég jogutódlással vagy jogutódlás nélküli, végelszámolással vagy felszámolással történő megszűnésekor.

A VálaszAdó mostani válogatásában több cikkünk is foglalkozik a társadalombiztosítást érintő témákkal, így például ismertetjük, kinek állapítható meg megváltozott munkaképessége alapján rehabilitációs ellátás, illetve rokkantsági ellátás. Sokan találhatnak nyugdíjba mentelük időzítéséhez hasznos tanácsokat a nyugdíjtörvény valorizációs és a degressziós szabályaival foglalkozó cikkünkben.

Népszerű „Kérdések és válaszok” rovatunkban ezúttal egyebek között a személygépkocsi költségeinek elszámolásáról, az iparüzési adó megosztásáról és az egyszerűsített foglalkoztatásról szemléztünk szakértői válaszokat.

Számlázóprogram és pénztárgép: nem lesz-e belőle zavar a NAV-nál?

Sok gazdálkodó a kiállított „készpénzes” számlák ellenértékét a fizetés napján a pénztárgépbe is beüti. Kétféle számlázási gyakorlat figyelhető meg: vagy csak akkor ad számlát az eladó, amikor az mindenképpen kötelező, vagy minden esetben számlát bocsát ki, azaz nem fordul elő, hogy csak nyugtát állít ki. Felvetődik a kérdés, hogy ha 2018 második felében bekötik a számlázóprogramokat a NAV adatbázisába, hogyan működhet tovább az előző gyakorlat és eljárás, hiszen bizonyos esetekben az adóhatóságnál is duplán jelenhetnek meg a készpénzes eladások adatai: a pénztárgépből, illetve a számlázóprogramból is.

A vállalkozók szeretnék elkerülni a többszöröződést, így felmerül a kérdés: megoldható-e a pénztárgépes nyugtakiállításokat a továbbiakban, vagy folytathatják a jelenlegi gyakorlatot?

A kérdést két oldalról érdemes megközelíteni. 1.) Adózás

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) 159. paragrafusának fő szabálya szerint az adóalany az általa teljesített termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról számlát kell kibocsátania. Az áfatörvény 166. paragrafusának (1) bekezdése szerint, ha az adóalany a 165. paragrafus (1) bekezdésének b) pontja alapján mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól, köteles nyugtát adni. Ezen utóbbi esetek arra vonatkoznak, amikor a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője

az ellenérték adót is tartalmazó összegét legkésőbb a teljesítésig, illetve a teljesítés napján egyidejűleg készpénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel maradéktalanul megtéríti, és nem kéri számla kibocsátását az adóalanytól.

Az áfatörvény előzőekben hivatkozott szabályaiból következően egy ügyletről egyféle bizonylatot (számlát vagy annak adása alóli mentesülés esetén nyugtát) kell kibocsátani. Ha az adóalany nyugta kibocsátására kötelezett, e kötelezettségét a 48/2013. NGM-rendelet 1. mellékletében meghatározott feltételek teljesülése esetén pénztárgéppel kell teljesítenie.

Ugyanarról az ügyletről számla és nyugta egyidejű kibocsátási kötelezettsége nem merül fel a jelenleg hatályos jogszabályi előírások alapján. Ez vonatkozik a pénztárgéppel teljesített nyugtaadás esetére is, mivel az NGM-rendelet nem tartalmaz olyan előírást, hogy a számlával kísért értékesítést a pénztárgépben rögzíteni kellene.

2.) Számvitel

Az adóalanyoknak folyamatosan követniük kell a készpénzforgalmat, és el kell számolniuk azzal. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 165. paragrafusa kimondja, hogy a bizonylatok feldolgozási rendjének kialakításakor figyelembe kell venni a pénzeszközöket érintő gazdasági műveleteket, az események bizonylatainak adatait – késedelem nélkül, készpénzforgalom esetén a pénzmozgással egyidejűleg – a könyvekben rögzíteni kell. Ennek módszere lehet, hogy a készpénzforgalmat a pénztárgéppel követik.

Így, ha a vállalkozásnak már van pénztárgépe (akár szabályozási kényszer miatt), akkor – a működését egyszerűsítve – továbbra is alkalmazza azt a korábbi gyakorlatot, mely szerint a számlával (egyszerűsített adattartalmú számlával) bizonylatolt értékesítés készpénzzel (készpénz-helyettesítő vagy pénzhelyettesítő eszközzel) teljesített ellenértékét is szerepelteti a pénztárgépben. Ilyenkor ez a gyakorlat – ami az adóalany adminisztrációs kötelezettsége teljesítését és a készpénzforgalom kezelését, ellenőrzését számos esetben megkönnyítheti, leegyszerűsíti – nem kifogásolható, s egy esetleges ellenőrzés során az adóhatóság kizárólag emiatt nem alkalmazhat szankciót, tekintettel arra, hogy ez a gyakorlat nem hordoz magában adó-, ezáltal pedig költségvetési kockázatot. ►

Persze lehet külön nyilvántartást (listát, táblázatot) is vezetni a pénzforgalomról, így nem regisztrálná a vállalkozás készpénzes számla esetén a készpénzmozgást a pénztárgépben. Ezzel viszont újabb adminisztrációs kényszer merülne fel, ami újabb többletfeladatot, illetve elszámolási (könyvelési) hibakockázatot jelentene.

Összegezve tehát, nem kifogásolható, ha a vállalkozás az egyszerűbb módszert választja, s nem vezet a pénztárgépben kívül külön nyilvántartást azokról a számlákról, amelyek készpénzesek, csak összekapcsolja (összetűzi) a számlát a készpénzes nyugtával, ha egy eseményről duplikált bizonylat készült. Ezen önmagában nem változtat a számlázó-program adóhivatalhoz bekötése sem.

Ugyanakkor, ha zavarja a vállalkozást, hogy duplán fog szerepelni ugyanazon bevétel az adóhatóságnál a számlázóprogram és pénztárgép révén, akkor választhatja azt is, hogy továbbra is – akár mindenről – számlát ad, és a készpénzes bevételét nem a pénztárgépben rögzíti, hanem külön nyilvántartással biztosítja a pénzforgalom folyamatos, napi követését. Utóbbira viszont célszerű előzetesen felkészülni, az eljárási rend korrekciójával és humán erőforrással is.

**Szolnoki Béla adószakértő,
könyvvizsgáló**

Családi járulékkedvezmény értékesítése: erre figyeljünk!

A családi adókedvezményhez képest kissé más szabályok irányadók a családi járulékkedvezmény értékesítésekor. Írásunkban összefoglaljuk azokat a fontosabb előírásokat, amelyekre figyelemmel kell lennünk.

Biztosított által értékesíthető kedvezmény

A családi járulékkedvezményről a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi

LXXX. törvény (Tbj.) rendelkezik. Ebből adódik az első jelentős különbség a családi adókedvezményhez képest, ugyanis a járulékokból a biztosított értékesíthet családi járulékkedvezményt.

Azaz a biztosítottnak nem minősülő, például a kiegészítő tevékenységet folytató személy – annak ellenére, hogy a felvett jövedelme után fizeti a nyugdíjjárulékot – ezzel a kedvezménnyel nem élhet.

Megjegyzés: a biztosítotton kívül a biztosított házastársa vagy élettársa jogosult családi járulékkedvezményre.

Családi járulékkedvezmény értékesítése

A Tbj. úgy rendelkezik, hogy „családi járulékkedvezmény összege a biztosítottat megillető, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja tv.) szerinti családi kedvezmény összegéből

- a biztosított által vagy
- az szja-törvény szerinti családi kedvezmény közös igénybevételére jogosult biztosítottak által közösen és/vagy
- a biztosított és a családi kedvezményt megosztással értékesítő biztosított házastársa, élettársa által együttesen ténylegesen értékesített családi kedvezménnyel csökkentett összeg 15 százaléka, de legfeljebb az adott járulékok együttes összege.”

Azaz a családi járulékkedvezmény igénybevételére akkor kerülhet sor, ha az szja-törvény alapján a jogosult a családi adókedvezményt már igénybe vette, de még további kedvezménnyel élhet.

Tekintettel arra, hogy szemben a jövedelemadóval ez a kedvezmény több közteherből, azaz a járulékokból értékesíthető, így a Tbj. meghatározza, hogy milyen módon lehet a járulékkedvezményt értékesíteni.

A kedvezményről sorrendiséget kell figyelembe venni. Erre tekintettel a családi járulékkedvezmény a következőképpen értékesíthető:

- A kedvezmény elsőként a 4 százalékos természetbeni egészségbiztosítási járulékra vehető igénybe.
- Ha van még értékesíthető kedvezmény, akkor ezt követően a 3 százalékos

pénzbeli egészségbiztosítási járulékra vezethető rá a kedvezmény.

- Végezetül, ha további kedvezménnyel lehet még élni, akkor a 10 százalékos nyugdíjjárulékot csökkenti a kedvezmény.

Megjegyzés: a családi járulékkedvezmény munkaerőpiaci járulékra nem értékesíthető.

Továbbá, szintén a járulékszabályokhoz kapcsolódóan, egy külön szabályra is figyelemmel kell lennünk az egyéni, illetve a társas vállalkozók járulékkedvezményének értékesítésekor. Amíg az egyéni és a társas vállalkozó legalább az úgynevezett minimális alapok – azaz a 10 százalékos nyugdíjjárulékot havonta legalább a minimálbér/garantált bér, míg a 8,5 százalékos egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulékot havonta legalább a minimálbér/garantált bér másfélszerese – alapján köteles megfizetni, addig a járulékkedvezmény az alábbiak szerint értékesíthető.

Az egyéni és társas vállalkozó csak az után a jövedelme után élhet járulékkedvezménnyel, amelyről személyi jövedelemadó-befizetés is történt. Azaz a vállalkozó a családi járulékkedvezményt a kivét, illetve az átalányban megállapított jövedelem vagy a személyes közreműködői díjat terhelő járulékok erejéig értékesítheti.

Például: Ha egy kft. nem nyugdíjas orvos tagja társas vállalkozóként folytatótt tevékenysége kapcsán nem vesz fel jövedelmet a társaságból, akkor is köteles megfizetni az alábbi járulékokat:

- 10 százalékos nyugdíjjárulékot 18 050 forintot fizet (melynek alapja a garantált bérminimum, azaz 180 500 forint),
- 8,5 százalékos egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járulék 23 014 forint (garantált bérminimum másfélszerese ezen járulékoknak az alapja).

Annak ellenére, hogy havonta több mint 40 000 forintot fizet járulékokra a vállalkozó, nem élhet a fenti járulékok – kivéve a munkaerőpiaci járulék – vonatkozásban kedvezménnyel.

adózóna

ADATVÉDELEM A GYAKORLATBAN
Készüljön fel velünk a GDPR-ra!

RENDELJE MEG MOST!

A lap kedvezményes ára: 2690 forint

AJÁNLAT

A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetési kötelezettségére különleges szabályok vonatkoznak. Ha például a nem kezdő őstermelőnek tárgyidőszakban nincs bevétele és kiadása, akkor is élhet a családi járulékkedvezményrel, ami adott esetben érvényesíthető az előző évi bevétel alapján megállapított járulékalap után fizetendő járulékokra is.

Érdekesség továbbá, hogy a családi járulékkedvezmény érvényesítése nem érinti a biztosított társadalombiztosítási ellátásokra való jogosultságát és az ellátások összegét.

Azaz, ha a családi járulékkedvezmény érvényesítése kapcsán például nem fizetik be a 3 százalékos pénzügyi egészségbiztosítási járulékot, attól még a biztosított keresőképtelensége esetén jogosult lesz ugyanúgy a táppénzre, mint ha az adott jövedelem alapján az befizetésre került volna.

Bevallás, különbözet érvényesítése, bírság

Meg kell említeni, hogy a bevallás, a bírság és a különbözet elszámolása kapcsán a Tbj. az szjtörvény szabályaihoz nyúl vissza. Mindezek alapján: a biztosított az év közben érvényesített családi járulékkedvezményről köteles éves adóbevallásában elszámolni. Az elszámolásban fel kell tüntetni a családi járulékkedvezmény

- alapját,
- összegét,
- továbbá azt az összeget, amelyet a tárgyévra a családi járulékkedvezmény havi összegeként a foglalkoztató, a biztosított egyéni vállalkozó, vagy negyedéves összegeként a biztosított mezőgazdasági őstermelő érvényesített.

Ha a családi járulékkedvezmény összege több, mint amit a tárgyévra családi járulékkedvezmény havi összegeként a foglalkoztató vagy az egyéni vállalkozó, negyedéves összegeként a mezőgazdasági őstermelő érvényesített, akkor a különbözet az adóbevallásban igényelhető.

Ugyanakkor, ha a biztosított a családi járulékkedvezmény havi vagy negyed-

éves összegét úgy érvényesítette, hogy a családi járulékkedvezményre nem volt jogosult, akkor az igénybe vett családi járulékkedvezményt az adóbevallás benyújtására előírt határidőig vissza kell fizetnie.

Például: ha a biztosított a családi járulékkedvezmény havi vagy negyedéves összegét úgy érvényesítette, hogy a családi járulékkedvezményre nem volt jogosult, így július 1-jétől már nem folyósították a középfokú oktatási intézményben tanulmányait befejező gyermeke a családi pótlékot, de ennek ellenére a kedvezmény továbbra is érvényesítésre került, akkor az igénybe vett családi járulékkedvezményt az adóbevallás benyújtására előírt határidőig vissza kell fizetnie.

„Túlvonás” esetén a biztosított a befizetési kötelezettségén felül további 12 százalékos bírság fizetésére is köteles abban az esetben, ha a befizetési kötelezettség a 10 000 forintot meghaladja.

dr. Radics Zsuzsanna

társadalombiztosítási szakértő

Járlékkedvezménye kiszámításához használja kalkulátorunkat!

<http://adozona.hu/Kalkulatorok>

Ezek a számviteli és adózási feladatok a cég megszűnésekor

A számviteli és adózási, adóbevallási kötelezettségek részben eltérőek attól függően, hogy a megszűnés jogutódlással, vagy jogutódlás nélkül történik, illetve, hogy a jogutódlás nélküli megszűnés végelszámolás, vagy felszámolás.

Megszűnés jogutódlással

A gazdasági társaságnak, az egyéni cégnek és a szövetkezetnek a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.), az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI. törvény

(Átv.), továbbá az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (Etv.) szerinti átalakulása (ideértve az egyesülést, szétválást és a szervezeti formaváltást) esetén a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 141. § (1)–(3) bekezdése és 153–154/B §-ai előírása szerint az átalakulás napjával, az átalakulás napját követő 90 napon belül végleges vagyonmérleget és végleges vagyonleltárt kell készíteni és a cégbíróságnál letétbe helyezni az átalakuló és az átalakulással létrejövő cégre vonatkozóan.

Az átalakulás során megszűnő cég a végleges vagyonmérleg elkészítését megelőzően köteles az átalakulás napjával – mint mérlegfordulónappal – az Szt. szerinti beszámolót készíteni, az átalakulás napját követő 90 napon belül letétbe helyezni és közzétenni, analitikus és főkönyvi nyilvántartásait lezárni.

A vagyonmérleg-tervezetet és a végleges vagyonmérleget könyvvizsgálóval kell ellenőriztetni.

Adózási feladatok

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) 52. §-ának a) pontja, továbbá (2)–(3) bekezdése szerint soron kívüli adóbevallást kell benyújtani valamennyi adóról a bevallással még le nem zárt időszakról, ha átalakulás miatt beszámoló-készítési kötelezettsége áll fenn.

A soron kívüli adóbevallást az éves elszámolású adókról – az általános forgalmi adó kivételével – a beszámoló készítésére előírt határidőn belül (azaz az átalakulás napját követő 90 napon belül) kell benyújtani az adóhatósághoz.

Az általános forgalmi adóról, valamint azokról az adókról, amelyeknél az adómegállapítási időszak egy hónap, egy negyedév, a bevallással még le nem fedett időszakról a soron kívüli adóbevallási kötelezettséget kiváltó eseményt követő 30 napon belül kell a bevallást benyújtani.

Éves elszámolású adó például a társasági adó, az iparűzési adó. A társasági adóbevallási kötelezettségnek a '71-es nyomtatványon kell eleget tenni. ►

**CSATLAKOZZ
HOZZÁNK!**

Támogasd a munkánkat, tagságoddal exkluzív szerkesztőségi tartalmakhoz jutsz és kedvezményesen vásárolhatsz.

ÉRDEKEL

Megszűnés jogutódlás nélkül Megszűnés végelszámolással Számviteli feladatok

A végelszámolás befejezésekor szükséges számviteli feladatokat az Szt. és a végelszámolás számviteli feladatairól szóló 72/2006. (IV. 3.) kormányrendelet (Vgszr.) tartalmazza. A Vgszr. 7. §-a szerint a végelszámolóknak kell a végelszámolás befejezésekor az általa meghatározott nappal – mint mérleg-fordulónappal – a végelszámolás időszaka utolsó üzleti évről, a végelszámolás időszakát lezáró számviteli beszámolót köteles készíteni.

Kötelező könyvvizsgálat esetén a beszámolót könyvvizsgálóval ellenőriztetni kell. E beszámolóban az eszközöket és kötelezettségeket piaci értéken kell kimutatni, ha a nyilvántartásaiban a forintban lévő pénzeszközön kívül egyéb eszközök, a források között kötelezettségek is szerepelnek.

A számviteli beszámolót a törlésre irányuló kérelem benyújtásával egyidejűleg, de legkésőbb a beszámoló mérleg-fordulónapját követő 60 napon belül letétbe kell helyezni és közzé kell tenni. A számviteli beszámoló és az azt alátámasztó leltár alapján vagyonfelosztási javaslatot kell készíteni.

A beszámoló és vagyonfelosztási javaslat elfogadásakor a végelszámolás alatt álló gazdálkodó legfőbb szerve dönt a felosztott vagyon kiadásáról, de arra a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 112. § (3) bekezdése szerint akkor kerülhet sor, ha az egyéni cég törlésére vonatkozó végzést a cégbíró meghozta.

A végelszámoló a vagyoni eszközök kiadása, a számviteli beszámoló mérlegében szereplő kötelezettségek rendezése előtt köteles a könyvviteli nyilvántartásokat megnyitni, a vagyoni eszközök kiadását, a kötelezettségek rendezését az Szt. előírásai szerint bizonylat alapján lehet a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni.

Adózási feladatok

Az Art. 53. § (1) bekezdése szerint a záró adóbevallást a végelszámolást lezáró beszámoló letétbe helyezésére és közzétételére előírt határidőben, a közzétételre való megküldéssel egyidejűleg kell benyújtani.

A végelszámolást lezáró adóbevallással egyidejűleg teljesíteni kell a végelszámolást lezáró adóbevallás időszakát megelőző azon időszakokra vonatkozó adóbevallási kötelezettségeket is, amelyek teljesítésének határideje a végelszámolást lezáró adóbevallás benyújtásakor még nem járt le.

Ha végelszámolással megszűnő adózó valamely munkavállalójának munkaviszonya az adózó jogutód nélküli megszűnésével egyidejűleg szűnik meg, a végelszámoló a záró adóbevallás és a jogutód nélküli megszűnés közötti időszak vonatkozásában a munkabért és bérjellegű egyéb juttatásokat terhelő adókról és járulékokról a munkaviszony megszűnését követő 30 napon belül köteles bevallást benyújtani, és ezzel egyidejűleg az adót megfizetni.

A társasági adóbevallási kötelezettségnek a '71-es nyomtatványon kell eleget tenni a jogutód nélküli megszűnés szabályait figyelembe véve.

Megszűnés felszámolással

Felszámolással történő megszűnés a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) alapján lefolytatott felszámolás befejezésekor következik be. Ehhez a Cstv. 52. §-a és a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) kormányrendelet (R.) 8. §-ának előírása szerint a felszámoló a felszámolás befejezésekor felszámolási zárómérleget, a bevételek és költségek alakulásáról kimutatást, záró adóbevallást, zárójelentést és vagyonfelosztási javaslatot készít, és mindezeket megküldi a bíróságnak és a záró mérleg elkészítésének napját követő napon az adóhatóságnak, valamint intézkedik a gazdálkodó szervezet iratainak elhelyezéséről.

Az adóhatósághoz a záró adóbevallás benyújtásával egyidejűleg az adót is meg kell fizetni, felszámolási zárómérleget kell készíteni.

A felszámolási zárómérleg a Cstv. 52. § (3) bekezdése szerint tartalmazza:

- a) a pénzeszközöket,
- b) a megmaradt (nem értékesített) vagyontárgyakat,
- c) a be nem hajtott követeléseket,
- d) a ki nem egyenlített tartozásokat hitellezőként bontásban, ideértve a felszámolási költségek miatti tartozásokat is,
- e) a fel nem osztható vagyont,
- f) a felosztható vagyont.

A felszámolási zárómérleg a gazdálkodó szervezet vagyoni eszközeit (a vagyontárgyakat piaci értéken) és az eszközök forrásait könyv szerinti értéken, mérlegszerű felépítésben, egyező végösszeggel a felszámolás befejezésének időpontjában, a felszámoló által meghatározott mérleg-fordulónappal tartalmazza.

Kivételt képeznek a következő eszközök, amelyeket könyv szerinti értéken kell a zárómérlegben szerepeltetni:

a) a Cstv. 4. §-ának (3)–(5) bekezdése szerint a felszámolásba be nem vonható vagyoni eszközök,

b) a pénzeszközök (pénzkészletek, elektronikus pénzeszközök, bankban lévő pénzeszközök, csekkek).

A be nem hajtott követeléseket pedig a várhatóan megtérülő összegben kell a mérlegben bemutatni.

A felszámolási zárómérleg elkészítését megelőzően a meglévő vagyoni eszközök – közte a visszavásárolt saját részvények, saját üzletrészek, vagyonjegyek – könyv szerinti értéke és a zárómérleg fordulónapjára vonatkozó piaci értéke közötti különbözetet felszámolási eredményt érintő tételként el kell számolni.

Amennyiben nem közvetlenül könyvelnek a „Felszámolás eredményelszámolása” számlára, akkor az alkalmazott eredményszámlák egyenlegét a „Felszámolás eredményelszámolása” számlára kell átvezetni, és ezt követően a számlán kimutatott eredménnyel az eredménytartalékokat kell módosítani.

A felszámoló a gazdálkodó szervezet számviteli bizonylatainak elhelyezéséről úgy köteles gondoskodni, hogy az megfeleljen az Szt. 169. §-ában meghatározott bizonylatmegőrzési követelményeknek, azaz legalább 8 évig olvasható formában hozzáférhető legyen.

Adózási feladatok

Az Art. 52. §-a (1) bekezdésének c) pontja és 53. §-a szerint soron kívüli adóbevallást kell benyújtani a gazdálkodó szervezet felszámolással történő megszűnésekor. A soron kívüli bevallást a felszámolási zárómérleg elkészítését követő napon kell az adóhatósághoz benyújtani, és egyidejűleg az adót is meg kell fizetni. Ekkor kell teljesíteni a felszámolást lezáró adóbevallás időszakát megelőző azon időszakokra vonatkozó adóbevallási kötelezettségeket is, amelyek teljesítési határideje a felszámolást lezáró adóbevallás benyújtásakor még nem járt le.

A felszámolást lezáró adóbevallások között társaságiadó-bevallás nem szerepel, mivel a felszámolás kezdő napjától a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet nem alanya a társasági adónak.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao. tv.) 5. számú melléklete szerint a társasági adóval a felszámolás kezdő napját megelőző nappal készített, tevékenységet lezáró beszámoló alapján kell elszámolni.

Pölöskei Pálné ►

MÁR OKOSTELEFONON IS ELÉRHETŐ!

Töltse le a DHVG-applikációt az App Store vagy a Google Play áruházból,
és olvassa a HVG-t – bárhol, bármikor!

Egészségkárosodáson alapuló ellátások a tb-rendszerben

Már hetedik éve, hogy az egészségkárosodást szenvedett személyek részére rokkantsági nyugellátás megállapítására nincs lehetőség. A rokkantsági ellátórendszer 2012-ben történt módosítását követően viszont úgynevezett megváltozott munkaképesség alapján rehabilitációs ellátás, illetve rokkantsági ellátás állapítható meg, melyek ugyan nem minősülnek saját jogú nyugellátásnak, azonban sok esetben osztják annak sorsát, például évente a nyugdíjakkal hasonló mértékű emelésekkel növekednek.

Az új ellátórendszerben megállapítható ellátásokra való jogosultsági feltételeket a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) tartalmazza.

Az ellátásokra való jogosultság tekintetében négy különböző feltétel különül el, melyek együttes fennállása eredményezheti a rehabilitációs, rokkantsági ellátás megállapítását:

Az első feltétel, hogy az érintett személy megváltozott munkaképességűnek minősüljön.

Megváltozott munkaképességű személynek kell tekinteni azt a 15. életévét betöltött személyt, akinek az egészségi állapota 60 százalékos vagy kisebb mértékű. A 60 százalékos egészségi állapot az egészségkárosodás mértékének jelenlegi meghatározása szerint azt jelenti, hogy az érintett személy egészségkárosodásának mértéke legalább 40 százalékos.

Azon tény, hogy az adott személynek milyen mértékű az egészségi állapota, illetve megváltozott munkaképességű személynek minősül-e, úgynevezett komplex minősítés alapján a rehabilitációs hatóság állapítja meg. Az orvosi, foglalkoztatáspolitikai és szociális szempontokon alapuló komplex minősítés során, az egészségi állapotától függően hat minősítési kategória különíthető el.

> B1 kategória: akinek az egészségi állapota 51-60 százalék között van és foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható,

> B2 kategória: akinek az egészségi állapota 51-60 százalék között van és egészségi állapota alapján foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, de egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt,

> C1 kategória: akinek az egészségi állapota 31-50 százalék között van és tartós foglalkozási rehabilitációt igényel,

> C2 kategória: akinek az egészségi állapota 31-50 százalék között van és egészségi állapota alapján tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, de egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt,

> D kategória: akinek az egészségi állapota 1 és 30 százalék között van és önellátásra képes, kizárólag folyamatos támogatással foglalkoztatható,

> E kategória: akinek az egészségi állapota 1 és 30 százalék között van és önellátásra nem vagy csak segítséggel képes.

A B1 és C1 kategóriába tartozó személyek rehabilitációs ellátásra, a többi kategóriába sorolt személyek pedig rokkantsági ellátásra szerezhetnek jogosultságot.

Az előzőektől eltérően, ha a B1 és C1 kategóriába sorolt személynek az ellátás megállapítására irányuló kérelem benyújtásának vagy a felülvizsgálat időpontjában a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralévő időtartama az 5 évet nem haladja meg, szintén rokkantsági ellátásra szerezhet jogosultságot.

A második jogosultsági feltétel az előzetes biztosítási idő.

Az ellátásra való jogosultsághoz az adott személy a kérelem benyújtását megelőző

> 5 éven belül legalább 1095 napon át,

> 10 éven belül legalább 2555 napon át vagy

> 15 éven belül legalább 3650 napon át a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 5. §-a szerinti biztosított kellett hogy legyen. A biztosítási idő megállapítása során irreleváns, hogy az érintett személyt teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatták.

A fent említett előzetes biztosítási időbe be kell számítani az úgynevezett passzív táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj, állskeresési támogatás folyósításának idejét.

Ugyancsak figyelembe kell venni a 2011. december 31-éig megállapított rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék, átmeneti járadék és a megváltozott munkaképességű személyek ellátása folyósításának idejét.

A fentiekől eltérően, a 2018. január 1-jétől megállapítható kivételes rokkant-

sági ellátás folyósításának időtartama nem vehető figyelembe az előzetes biztosítási időbe.

A megállapodás alapján szerzett biztosítási időt kizárólag abban az esetben lehet figyelembe venni, ha a megállapodás megkötésére 2012. január 1-jét megelőzően került sor.

Meg kell említeni, hogy vannak olyan csoportok is, akik az egyéb jogosultsági feltételek fennállása mellett, előzetes biztosítási idő hiányában is jogosultak lehetnek rehabilitációs vagy rokkantsági ellátásra. Ezek a következők:

> aki 35. életévének betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált, 35. életévének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai megszünetését követő 180 napon biztosítottá vált, és az ellátás megállapítása iránti kérelem benyújtását megelőzően 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt,

> aki 2011. december 31-én rokkantsági nyugdíjban, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rehabilitációs járadékban, rendszeres szociális járadékban vagy átmeneti járadékban részesült, vagy az ellátásra jogosultságát megállapították, de annak folyósítása 2011. december 31-én szünetelt.

A harmadik jogosultsági feltétel, hogy az érintett személy ne végezzen keresőtevékenységet.

A Mmtv. 1. § (2) bekezdés 4. pontja egyértelműen meghatározza, hogy keresőtevékenység alatt a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Ft.) szerinti kereső tevékenységet kell érteni azzal, hogy az egyéni és társas vállalkozó tevékenysége kizárólag azon időszakban minősül keresőtevékenységnek, amelyben a biztosítása e jogviszony alapján a Tbj. szerint fennáll, ide nem értve a biztosítás szünetelésének esetét. Ez egyben azt is jelenti, hogy főszabályként minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár, keresőtevékenységnek minősül.

Fontos megemlíteni, hogy az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személyek esetén az EGT-államban végzett keresőtevékenységet is figyelembe kell venni.

Az utolsó jogosultsági feltétel, hogy az érintett személy rendszeres pénzellátásban nem részesülhet. E jogosultsági feltétel esetében is a Mmtv. 1. § (2) bekezdés 10. pontja egyértelműen meghatározza, hogy rendszeres pénzellátásnak a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényben rendszeres pénzellátásként felsorolt ellátásokat kell érteni ►

(például a táppénz, a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, az öregségi nyugdíj, a korhatár előtti ellátás, a szolgálati járandóság, a táncművészeti életjáradék, az átmeneti bányászjáradék, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai, munkaképtelenségi járadék, az Ft. szerinti ellátások folyósítása stb).

A rehabilitációs ellátást a jogosultsági feltételek bekövetkezésének napjától, de legkorábban a kérelem benyújtásának napjától lehet megállapítani. A rokkantsági ellátás a jogosultsági feltételek bekövetkezésének napjától, de legkorábban a kérelem benyújtásának napját megelőző hatodik hónap első napjától állapítható meg.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásai megállapítására kizárólag kérelemre kerülhet sor, az erre irányuló kérelmet írásban, az e célból rendszeresített nyomtatvány (igénybejelentő-lap) kitöltésével, illetve elektronikus úton ügyfélkapus azonosítással is be lehet nyújtani, a benyújtott igényt a kérelmező lakóhelye szerint illetékes kormányhivatal járási/kerületi hivatalának rehabilitációs szerve bírálja el.

Winkler Róbert

AJÁNLÓK:

Nyugdíjszabályok, amelyek felszólják, illetve visszafogják az ellátást

A nyugdíjtörvényben vannak olyan előírások, amelyekhez érdemes a nyugdíjazás előtt állóknak a kedvezőbb járandóság miatt igazodni, ha van erre módjuk.

Annak érdekében, hogy a nyugellátás összegének a megállapítása során a megállapító szerv reális jövedelemadatokból tudjon kiindulni, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. (Tny.) törvény 22. § (9) bekezdése értelmében nyugdíjazást megelőző naptári év előtt elért – adókkal és járulékokkal megfelelően csökkentett keresetet és jövedelmet – az országos nettó átlagkereset egyes éveiben történő növekedését alapul véve naptári évenként a nyugdíjazást megelőző naptári év kereseti szintjéhez kell igazítani.

Ez az „igazítás” a valorizáció, amelyekhez a szükséges aktuális szorzókat a Tny. végrehajtását segítő 168/1997. (X. 6.) kormányrendelet (R.) 2. számú mellékletében

Jövedelem éve	Szorzószám, 2016. évi megállapítás esetén	Szorzószám, 2017. évi megállapítás esetén	Szorzószám, 2018. évi megállapítás esetén
1950.	248,620	267,883	302,440
1960.	108,805	117,404	132,550
1975.	58,213	62,814	70,917
1990.	16,214	17,496	19,753
2000.	2,915	3,504	3,551
2010.	1,223	1,320	1,490

találjuk. Tekintve, hogy a szorzók értéke az országos nettó átlagkereset előző évi növekedésétől függ, megállapításuk csak az említett adat ismeretében, általában március hónapban lehetséges. Az idei év vonatkozásában a mértékek a 35/2018. (III. 7.) kormányrendelet révén jelentek meg.

A valorizációs szabályhoz kapcsolódik a Tny. 72. § (2) bekezdésének azon előírása, hogy amennyiben az öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hatálybalépését megelőzően nyújtották be, akkor – függetlenül a 45 napos határidőtől – az ügyintézési idő legkorábban április 15-én járt le. Ez azt is jelenti, hogy a január, február hónapban benyújtott igények esetében ezen időpontig kellett megszületnie a végleges határozatnak.

Ahogy utaltunk rá, a valorizációs szorzók az előző évi országos nettó átlagkereset növekedésétől függ. Nos, ez az érték 2017-ben (ahogy a korábbi években is) meglehetősen magas volt, ami bizony jelentősen növelte a valorizációs szorzókat. A teljesség igénye nélkül néhány szám.

Tehát, aki 2016-ban ment nyugdíjba, annak az átlagszámításánál 2010. évi jövedelmének 122,3 százalékát vették figyelembe, aki tavaly, annak már 132 százalékát, míg, aki idén válik nyugdíjdíjassá, annak 149 százalékát. Másként megközelítve, ugyanazok a számok 2018-ban közel 13 százalékkal magasabb átlagkeresetet eredményeztek, mint 2017-ben, ami a nyugdíj összeget tekintve 40 év esetén hozzávetőlegesen 10 százalékkal magasabb havi nyugellátást jelent.

Széles Imre, társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Szocho-kedvezmények kiva alatt. Előnyök és hátrányok

Kiva szerinti adózás választása esetén számolni kell azzal is, hogy a socho-kedvezmények szűkebbek, mint a társasági adózásnál.

A kisvállalati adóról (továbbiakban: kiva) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Ktv.) rendelkezik. A Ktv. 21. § (2) bekezdése szerint a kisvállalati adó alanya mentesül a társasági adó, a szociális hozzájárulási adó (szoc-ho) és a szakképzési hozzájárulás bevétele és megfizetése alól.

A kisvállalati adó mértéke 13 százalék, melynek alapját a Ktv. 20. § szabályai alapján kell megállapítani. A kisvállalati adó alapját a 20. § (3)–(5) bekezdéseiben meghatározottak szerint korrigált – a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) szerinti – járulékalapot képező személyi jellegű kifizetések jelenti. Nem tartozik az adóalapba a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vagy társas vállalkozó járulékalapja, valamint a Ktv. szerinti kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény éves összege. Tag esetén személyi jellegű kifizetesként a minimálbér 112,5 százalékát kell figyelembe venni, ha a tagra jutó személyi jellegű ráfordítás ennél alacsonyabb összeg, azonban nem kell figyelembe venni a minimálbér 112,5 százalékát arra az időszakra, amelyre a társas vállalkozónak nem keletkezik járulékalap utáni járulékfizetési kötelezettsége.

Fontos megjegyezni, hogy az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Eat.) törvényben meghatározott socho-kedvezmények tágabb kedvezményezeti kört érintenek, mint a kiva hatálya alatti adóalanyra vonatkozó szabályok. A Ktv. szerinti kedvezményezett foglalkoztatott kizárólag az Eat. 462/B § (2) bekezdése, 462/C §-a, 462/D §-a, 461. §-a és 462/B § (3) bekezdése szerinti személy, valamint a kedvezmény számítása is egyszerűsített módon történik.

Magos Zoltánné, adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Egyszerűsített foglalkoztatás

Kérdésem az egyszerűsített foglalkoztatáson belül a munkaszerződésekre vonatkozik. Szükséges-e új/másik munkaszerződést kiállítani, ha nem folyamatos a munkavégzés, hanem megszakad? Például a munkavállaló dolgozik hétfőn, szerdán és pénteken. Ilyen esetben 3 külön szerződést kell megírni erre az 1 hétre vonatkozóan, vagy kerülhet egy szerződésbe a 3 nap?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

Egyszerűsített módon létesíthető munkaviszonyi mezőgazdasági, továbbá turisztikai idenyimunkára vagy alkalmi munkára. Ahogyan az elnevezéséből is kitűnik, a munkaviszony létesítése, megszüntetése, tartalmának meghatározása a munka törvénykönyvében foglaltaktól kedvezőbben, egyes szabályok alkalmazásának kötelezettsége nélkül, „egyszerűsített módon” valósulhat meg. Így például minta-munkaszerződés alkalmazása esetén nem kell alkalmazni a munkaidő-nyilvántartásra vonatkozó szabályokat és a munkabér elszámolásáról sem kell írásbeli tájékoztatást adni a munkavállaló részére, a napi munkaidő munkaidőkeret vagy elszámolási időszak hiányában is beosztható egyenlőtlenül, nem kell alkalmazni a munkaidő vasárnapra, vagy munkaszüneti napra történő beosztásának, a szabadság kiadásának rendelkezéseit, illetve a határozott idejű munkaviszony meghosszabbításánál előírt kötelező törvényes feltételeket.

A jogviszony a felek szóbeli megállapodása alapján, elektronikus úton, ügyfélapun keresztül vagy telefonon történő bejelentéssel keletkezik. A nem elektronikus úton bevallásra kötelezett munkáltató és a munkavállaló megállapodása alapján az egyszerűsített foglalkoztatás céljából munkaviszonyt az Efo. törvény melléklete szerinti minta munkaszerződés megkötésével is lehet létesíteni (természetesen a bejelentési kötelezettség teljesítése mellett). A munkaszerződést ekkor a munka megkezdéséig írásba kell foglalni úgy, hogy a munkavégzés napjának végéig elegendő kitölteni a munkáltató és a munkavállaló megnevezésén kívüli egyéb azonosító adatokat.

Azaz a munkaviszony a bejelentési kötelezettség teljesítésével jön létre, és nem

a munkaszerződés megkötésével. Ezt is figyelembe véve, megítélésem szerint – ha a felek ezt választják – minta-munkaszerződést sem kell minden egyes nap vonatkozásában aláírni, az a lényeg, hogy a ledolgozott munkaórák száma pontosan nyilván legyen tartva valamennyi napon. Bár ha a felek a minta-munkaszerződés alkalmazásával kötöttek egyszerűsített foglalkoztatásra vagy alkalmi munkára irányuló munkaszerződést, akkor nem kell nyilvántartani a munkaidő kezdetét és végét, ennek ellenére – jelen kérdés szerinti megoldás alkalmazása esetén – az egyértelműség kedvéért a szerződésen vagy külön lapon javaslok rögzíteni a ledolgozott napot, illetve azt, hogy mettől meddig tartott a munkavégzés.

dr. Hajdu-Dudás Mária ügyvéd

Nyílt végű pénzügyi lízing, személygépkocsi

Ügyfelem személygépkocsit bérel nyílt végű pénzügyi lízinges konstrukcióban. Tavaly előleget fizetett, amelynek áfáját levonatta. A kocsi átadása erre az évre húzódott, és a bank az önrészlől kiadott egy áfás számlát. Most ügyfelem azt kéri, hogy ennek is vonjuk le az áfáját. Kérdésem, hogy az önrészből, mivel van áfás számla, levonhatom-e az áfát?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

Az előleg- és az önrész kapcsolata és bizonylatolása pénzügyi finanszírozónként eltérhet, így sajnos arra vonatkozóan nem tudok tanácsot adni, de általános gyakorlat az, hogy az előlegszámlát az autókerekedő szternózza, mivel nem a lízingbevevőnek került értékesítésre az autó, hanem a lízingcégnek. Javaslok tisztázni ezt a kérdést, mert az az érzésem, hogy ugyanarra a megfizetett összegre két bizonylattal rendelkezik a lízingbevevő.

Általánosságban elmondható, hogy a nyílt végű pénzügyi lízing áfája csak is olyan arányban vonható le, amilyen arányban a szolgáltatást az adóalany adóköteles gazdasági tevékenysége érdekében használja – mivel az adóköteles hasznosítás mértékét az adóalanyoknak kell bizonyítani így a hatóság az útnyilvántartás vezetését javasolja. Az is jó megoldás (sőt véleményem szerint a jogszabályból jobban levezethető), ha a cég a teljes áfa levonása után a magánhasználatra jutó áfát megfizeti, de ekkor is tudni kell igazolni azt, hogy mekkora a magánhasználat.

dr. Kelemen László adószakértő, jogász

Ipa-megosztás komplex módszer szerint

Egy kft.-nek a székhelyén kívül két telephelye van. Az egyikben folyik a tényleges tevékenység (gyártás), a székhely csak postacím, míg a másik telephelyet a vállalkozás egyelőre csak bérlí, a gyártást pár év múlva ide helyezik át. Az iparüzési adó alapja meghaladja a 100 millió forintot. Korábban, amíg csak az egyik telephely létezett, a megosztás úgy működött, hogy az ügyvezető bére, autója (annak écs-je), illetve a bérleti díj voltak a mérvadó adatok (bér és eszköz) a székhelyen, minden más a telephelyet terhelte. A második telephelyen élő munkaerő nincs, uniós támogatás révén 2018-ban kezdődik el a telephely átalakítása, gyártásra való előkészítése, 2017-ben csak bérleti díj terhelte. A második telephelyet a bérleti díj miatt bele kell-e vonni az iparüzési adó megosztásába?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

A helyi adókról szóló 1990. évi C törvény (a továbbiakban: HA tv.) 35. § (1) és 37. § (1) bekezdései alapján:

„Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparüzési tevékenység).”

„A vállalkozó állandó jellegű iparüzési tevékenységet végez az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.”

Vagyis azt kell megvizsgálni, hogy a kérdésben nevesített bérelt ingatlan iparüzési adó szempontból telephelynek minősül-e.

A HA tv. 52. § 31. a) pontja alapján:

„telephely az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye (ingatlan) - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutát, a vízkutát, a szélerőművet (szélkereket), napelerőművet, az irodát, a fiókot, a képviselőtet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát”

A kérdésben az szerepel, hogy a szóban forgó ingatlant csak bérelték 2017-ben, ott semmilyen tevékenységet nem ▶

végeztek. Véleményem szerint vállalkozási tevékenység hiányában a HA tv. alapján nem keletkezik telephely a bérelt ingatlan által, így azt nem kell figyelembe venni az iparüzési adóalap megosztása során mindaddig, amíg a vállalkozás nem hasznosítja a vállalkozási tevékenységéhez.

Felhívom ugyanakkor a figyelmet arra, hogy egyéb jogszabályok (például a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról 2006. évi V. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról 1996. évi LXXXI. törvény, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény stb.) saját, a HA tv.-től eltérő definícióval rendelkeznek a telephelyről, így a kérdésben nevesített létesítmény e definíciók alapján telephelynek minősülhet.

Antretter Erzsébet

Adószakértő, Niveus Consulting Group

Táppénz

Jelenleg gyesen lévő anyuka a második kisbabáját várja, és táppénzre szeretne menni. Az alábbi jogviszonyokkal rendelkezik: 1. munkáltató: 2014. április 1-jétől munkaviszony heti 5 órában, 2. munkáltató: 2014. november 1-jétől munkaviszony heti 40 órában 2017. április 5-étől a munkaidő heti 20 órára csökkent, a munkabére változatlan maradt. 3. egyéni vállalkozó: 2017. február 28-ától munkaviszony mellett, 2017. április 5-étől főfoglalkozású. Az egyéni vállalkozásában nem volt járulékfizetési kötelezettsége, mert gyeden, majd gyesen volt. Kérdésem, hogy milyen jövedelem- és milyen jogviszony alapján állapítják meg a táppénzt a magánszemély részére?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Kiindulás: Feltételezem, hogy a kismama a gyas alatt nem dolgozik, de úgy állna vissza a munkaviszonyai(á)ba, hogy ezt követően keresőképtelenségre tekintettel majd táppénz venne igénybe.

A táppénzre jogosultságnak három alapfeltétele van, azaz táppénzre jogosult az, aki

- a biztosítás fennállása alatt keresőképtelenné válik;
- a biztosítási jogviszonyában 3 százalékos mértékű pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett;
- orvos által megállapítottan és igazoltan keresőképtelen.

Tekintettel arra, hogy a 3 százalékos pénzbeli egészségbiztosítási járulékot csak a munkaviszonyaiban fizetett, így ha mindkét munkaviszonyában keresőképtelenné minősül, akkor munkaviszonyaiban – a betegszabadságot követően – az alábbi szabályok érvényesülnek:

Ha a biztosított a gyas folyósítására tekintettel a táppénzre jogosultság kezdőnapját közvetlenül megelőző naptári év első napjától a jogosultság kezdőnapját közvetlenül megelőző harmadik hónap utolsó napjáig terjedő időszakban az időszak utolsó napjához időben legközelebb eső 180, illetve 120 naptári napra nem rendelkezik jövedelemmel, azonban a táppénzre való jogosultság első napját megelőzően van legalább 180 napnyi folyamatos biztosítási jogviszonya, a táppénz naptári napi alapját a tényleges, ennek hiányában a szerződés szerinti jövedelme alapján kell megállapítani.

Ha a kismama gyed-ben is részesült a fenti időszakban, akkor az alábbi szabály érvényesül.

Ha a biztosított a táppénzre jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző harmadik hónap utolsó napjától a táppénzre jogosultságot közvetlenül megelőző év első napjáig terjedő időszakban azért nem rendelkezik legalább 180 naptári napi jövedelemmel, mert legalább 180 napig táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban vagy gyermekgondozási díjban – kivéve a méltányosságból megállapított ellátásokat – részesült, a táppénz naptári napi összegét az utolsóként megállapított ellátás alapjának figyelembevételével kell megállapítani, ha a tényleges, ennek hiányában a szerződés szerinti jövedelménél kedvezőbb.

dr. Radics Zsuzsanna tb-szakértő

Bérelt jármű elszámolása

Egy vállalkozás az áfa szempontjából személygépkocsinak minősülő kisbuszt bérelne, hogy a dolgozók azzal tudjanak bejárni dolgozni egy másik településről. Levonható-e az áfa a bérleti díj után, illetve elszámolható-e költségként, vagy természetbeni juttatásként kell kezelni?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Az áfatörvény 124. § (1) A 120. és 121. §-ától függetlenül nem vonható le:

a) a motorbenzint (vtsz. 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 59) terhelő előzetesen felszámított adó;

b) az a) pontban nem említett egyéb üzemanyagot terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi (vtsz. 8703) üzemeltetéséhez szükséges;

c) az a) és b) pontban nem említett egyéb terméket terhelő előzetesen felszámított adó, feltéve, hogy az személygépkocsi üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges;

d) a személygépkocsit (ide nem értve a halottszállító személygépkocsit) terhelő előzetesen felszámított adó;

(2) A 120. és 121. §-ától függetlenül nem vonható le továbbá:

d) a taxiszolgáltatást (a Központi Statisztikai Hivatal Szolgáltatások Jegyzékében – a továbbiakban: SZJ – 60.22.11),

e) a parkolási szolgáltatást,

f) az úthasználati szolgáltatást,

(4) A 120. és 121. §-ától függetlenül szintén nem vonható le a személygépkocsi üzemeltetéséhez, fenntartásához szükséges szolgáltatást terhelő előzetesen felszámított adó összegének 50 százaléka.

Mentes az szja-ban az 1. számú melléklet 8.37. kifizető, külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által biztosított személygépkocsi magáncélú használata, továbbá azzal összefüggésben úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatása;

Juhász Tibor
okleveles nemzetközi és ellenőrzési adószakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető